

TÖRPE SAROK

Farkas Mihály Tüdő

Tisztelt alezredes úr!

Alulírott kérem megfenyítésemet, elbocsátásomat, más kulturális területre való áthelyeztetésemet stb. (nem kívánt törlendő), mivel évtizedes pályafutásom folyamán először csődöt mondtam. Alezredes úrnak nem kell hangsúlyoznom eddigi érdemeimet, hiszen én voltam, aki Demény Pált annak idején felkísértem az Andrassy út 60-béli cellájából – Péter Gábor elvtárs nagylelkősége jóvoltából – gyönyörködni az első szabad május elsejében (sőt még le is segítettem utána a lépcsőkön), én beszéltem rá Rajk elvtársat saját áldozatának vállalására, én biztosítottam Farkas Mihály elvtársat alkalmanként a víz alatt a Szigeten, én segédkeztem Zöld elvtársnak az öngyilkosságban, én irányítottam Piros belügyminiszter elvtárs figyelmét a szalámik felé, én álltam rá tavaly Fehér Lajos elvtársra – a nemzeti színek iránti elkötelezettségem tehát kétségbevonhatatlan –, szóval én voltam mindig az, aki az állományban zokszó nélkül vállalta a legnehezebb feladatokat, beérvén a szigorúan bizalmas dicséretekkel, s megmaradván aláírásomkor tett fogadalmammal: a dolgozó népet szolgálom titokban. Előléptetésekre, egyenruhára sem vágytam – mit nekem ti zordon pufajkások –, élveztem az egyre nehezebb feladatokat, amelyekkel feletteseim megbíztak, sőt – ha szabad ilyen kifejezést használnom az állományban – bizonyos értelemben sportot űztem abból, hogyan tudok valamit minél hamarabb felgöngyolíteni, beszervezni, likvidálni – mikor mit kellett. De most, be kellett látnom, hogy egy fiatal író kifogott rajtam, átvert, elringatta a szívemet minden jóval (nem kívánt ismét törlendő). Alezredes úr megbízásából ifjú káderünket kivittem a lóversenypályára, hogy minél több ellenforradalmárt leplezhessen le, de legalábbis jelen-

Kérvény

téseivel segítsen kiszűrni a művészvilágból a fejlethorgasztókat, akik hátráltatják a gyors és panaszmentes konszolidációt – mint alezredes úr foglalkoztatásom során első ízben beavatott egy operatív feladat oly nemes céljába, rámutatván pedig eszközrendszerére. Na most tessék elképzelni, hogy ebből a fiatalemberből a lovakon kívül semmit se lehet kihúzni. Ilyeneket jelent:

A Gelics már benn van a célban.

Absolon-Balmoral oda-visz-sza.

A Bartolo csak rövid távon számit.

Az öreg Srapnellt nem szabad kihagyni.

A Keszthelyi azt drótozta, hogy a Csaplár sehova.

Horváth K. II. állítólag Alagon csodát művelt az Iharossal.

Almárium ide kevés.

Tisztelt alezredes úr!

Ezt az embert én itathatom, verhetem, elvehetem az összes pennáját, téntáját, mutogathatok néki kistarcsai leporellókat, váltig ilyesmikkel folytatja:

A Fapipa mindig korai.

A Krusnyiczkyt esetleg, de a Stirczulát sehova.

A Lupulán ezeket megeszti.

Fel szeretném hívni feletteseim figyelmét – mielőtt feltűrnék az összes archívumot a szóban forgó nevek miatt –, hogy az említett személyek kivétel nélkül mind zsokéak, valamint lovak. Igaz, nem magyar, hanem angol telivérek, de hát mint alezredes úr oly találóan megjegyezte legutóbb, azok az idők már elmúltak, amikor ez még bűnnek számított. A renegát Káljai pedig Bocskaival még '56 nyarán disszidált, amikor Imit meghúzták és megverették Roppanttal Bécsben. Ami Rostostól illeti, ...tetszik látni alezredes úr, ez a beszervezett

személy már engem is mindenfélével oltogat, ahelyett, hogy lázadó szonettírókat jelentgetne, novellistákat inna az asztal alá, pedig ebben első találkozásunk alkalmával igen biztató képességeket áruolt el. De be kell látnom, úgy látszik, öregszem, ez egy hajlíthatatlan gerincű köszikla, nem porlik az istennek sem. Már elvittem soron kívül injekcióra is, megmondta neki az orvos, az ellenszérumot csak akkor kapja be, ha legalább egy sűrűn gépelt oldalt teleír, erre elővett egy Turfot és felesben rábeszélte a professzor urat Intimre a mezőnyvel oda-vissza.

Sajnos, tisztelt alezredes úr, nincs mindegyik íróval olyan könnyű dolgunk, mint a mihaszna Déryvel, **Eörsivel** meg a Fekete Sándorral volt; a jellemesebbekkel úgy látszik, meggyűlik majd a bajunk. Pedig az orosz rulettel is próbálkoztam, mikor a homlokához illesztettem a csövet és elmagyaráztam neki a játékszabályokat, azt válaszolta, hogy a 6 az 1-hez az nem valami nagy esély és meg kéne fordítani a favorittal. Ráordítottam, hogy legalább azt írja rá egy cetlire, hogy: Örkény-Abody-Kárinthy Cini keverve, de még erre sem volt hajlandó, különben is siet az ügétőre, de hálából, hogy ilyen türelmes vagyok vele, megcsúgja nekem, hogy az Ipse nyeri a derbyt a Pulo-vitzsal, a Hókást pedig a Harpagon meg fogja verni a Négyévesek nagydíjában. És nem fog ezért bánatában disszidálni a Konta? – kérdeztem, hogy legalább egy idomárt leleplezhessek, mire ismét talányos hallgatásba burkolózott és a Dakotát ajánlotta a Kovács Hanzival. The Skipper-Katóka, ha nem tudná az alezredes úr. Várom válaszát és a hat golyót, mert szeretnék biztosra menni magammal. Raszputyin legyőzött, rútol visszaélve a beleje vetett bizalmukkal.

Elvtársi üdvözléssel:

„Orosz Rulett”